

Vremea în care vor dispărea toți jderii

Nicu Hăloiu

Vremea în care vor dispărea toți jderii

...și în vremea aceea vor dispărea toți jderii,
Pentru că niciunde nu vor mai fi copaci
Și-n țara fără păduri dar plină de săraci,
Vor fi doar păduri de cruci în cimitire
Așteptând o lumânare aprinsă din iubire!

Nu vor mai fi izvoare, că toate fi-vor duse
În locuri unde apa se vinde-ntre produse,
Nu va mai fi nimic, doar un popor de morți
Ce bate pentru pâine pe la străini, la porți,
Și toate-aceste lucruri înficoșătoare
Se vor petrece-n țara ce pas cu pas ne moare,
Pentru că-așa poftit-au hienele puterii,
Corifeii suferinței și durerii!

....și în vremea-n care se va-mplini sorocul,
Un alt popor veni-va să ne ocupe locul
Că-n țara care-a fost a Domnului grădină,
Nu va mai rămâne nimeni viu,
Va fi o țară goală, goală ca un pustiu,
Dar vor fi păduri de cruci și cimitire
Așteptând o lumânare aprinsă din iubire
Și nu va mai fi cine să-aprindă o lumină!

Vor mai fi români prin lumea asta mare,
Muncind printre străini să aibă de mâncare,
Ce prea ușor de-acuma țara lor și-o lasă
Țara care astăzi pas cu pas ne moare,
Ce-a fost cândva grădină fără asemănare
Pentru nimeni ea, nu va mai fi "acasă"!

....și în vremea aceea vom dispărea cu toții,
Pentru că-așa poftit-au hienele și hoții!